

naar Java, en toen over Madras naar Bombay. Vier jaren deden zij hierover, en in dien tijd werd Ranny, zooals ze Narenin noemden, heelemaal ingewijd in het circusleven. Van Bombay werd een reis naar Europa ondernomen, 't eerst naar Engeland. Te Liverpool en Manchester bleven zij een geruimen tijd, zoodat Ranny aardig wat Engelsch leerde. Van Engeland ging het naar Bremen en Hamburg.

Maar verlangde Ranny dan niet vreeselijk naar zijn ouders, en deed hij heel geen moeite om terug te keeren? denk je zeker. Ja, verlangen deed hij wel, maar hij begreep dat het onmogelijk was om naar zijn eiland terug te gaan. Tweemaal heb ik geschreven, vertelde hij later. En op een wonderlijke manier hoorde hij te Hamburg van zijn ouders. „Je moet eens naar den dierentuin gaan, zei iemand tot hem, „daar zijn zwarte menschen van Ceylon”. Nieuwsgierig gaat hij er heen. Dadelijk komt een der Singalezen op hem af en vraagt in hun moedertaal: „Waarom Narenin weg-geloopt van zijn ouders?” Want deze man woonde dichtbij Narenin's ouders, en hij had den jongen herkend.

Van Hamburg ging 't weer naar Engeland, waar de eigenaar van het circus stierf. Ranny bleef als huisknecht bij de weduwe, en reisde veel met haar. Zoo kwam hij nogmaals te Hamburg. Het schijnt, dat zijn meesteres hem niet langer wilde houden. Ten minste, zij deed hem in een kosthuis en beloofde spoedig terug te komen, en hem dan reisgeld te zullen geven om naar Ceylon terug te keeren. Zij kwam echter niet. Nu moest Ranny voor zich zelf zorgen. Eerst kwam hij in slecht gezelschap, maar gelukkig leerde hij al spoedig een dominee kennen, die zich zijn lot aantrok, hem werk bezorgde en hem onderwijs gaf. Zijn vrije uren bracht hij bij den dominee door, en nu hoorde Ranny voor 't eerst van zijn leven van den Heere Jezus Christus. En toch had hij al zoovele jaren in een Christenland gewoond! Toen hij de tien geboden leerde, en de dominee hem het vijfde gebod uitlegde, en hem duidelijk maakte, dat hij door weg te loopen zijn ouders ongehoorzaam was geweest en dus niet geëerd had, maakte dit grooten indruk op hem. In plaats van „Eer uwen vader en uwe moeder”, zei hij dan ook altijd: „Gehoorzaam uwen vader en uwe moeder.”

Zijn donkere oogen schitterden, als hij luisterde naar de mooie verhalen uit het Oude en Nieuwe Testament. Als hij hoorde van